dosarul nr. 2c-335/2024
2-24011131-12-2c-29012024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

01 aprilie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată în componența:
Președinte de ședință, judecător Eugeniu Beșelea
Grefier Cocieru Victoria
cu participarea:
reprezentantului reclamantului SRL „Transagro VC”– administrator Cîrlan Victor
reprezentantului reclamantului SRL „Transagro VC” – avocatul Coban Igor, în baza mandatului nr. 1985776 din 20.01.2024

examinînd în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Transagro VC” către SRL „Casandi” privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

CONSTATĂ :

Argumentele participanților la proces

1. La 23.01.2024 SRL „Transagro VC” prin intermediul avocatului Coban Igor a înaintat o acțiune împotriva SRL „Casandi” solicitând încasarea datoriei în sumă de 1 478 000 lei, și cheltuielilor judiciare sub formă de taxă de stat în sumă de 45 249,97 lei.

2. În susținerea cererii de chemare în judecată a indicat în esență că, între reclamant și pârât au existat mai multe raporturi comerciale. Prin actul de verificare contabilă, întocmit de pârât, ultimul a recunoscut datoria în sumă de 1 478 000 lei.

În drept cererea a fost motivată în baza art. art. 774 alin. (1) CC, 901 alin. (1) lit. a) CC, 992 alin. (1) CC și 1027 alin. (1) CC.

3. În ședința de judecată reprezentanțâii reclamantului Cîrlan Victor și avocatul Coban Igor au solicitat admiterea cererii de chemare în judecată în sensul și din motivele invocate.

4. În ședința de judecată reprezentantul pârâtului nu s-a prezentat fiind citat legal, motiv pentru care instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de judecată

5. Soluționând materialele cauzei şi raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră că acţiunea civilă urmează a fi admisă din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(1) Cod de Procedură Civilă al RM, oricine pretinde un drept împotriva

unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Potrivit art. 6 Cod de Procedură Civilă, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform dispozițiilor art. 118 Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încât fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii.

Potrivit dispoziției art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art. 240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) același articol, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu prevederile art.241 alin.(1) Cod de procedură Civilă.

În baza art.774 Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin (1) Cod civil debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform art. 776 alin (1) Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Potrivit art.858 Cod civil, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Din materialele cauzei rezultă că pârâtul are față de reclamant datorii în sumă de 1 478 000 lei, fapt ce rezultă expres din actul de verificare a decontărilor reciproce la data de 31.12.2023, care a fost întocmit de pârât.(f.d 10-12)

Totodată, conform art. 118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească împrejurările pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiile sale. Astfel, reclamantul este obligat să facă proba creării raportului juridic dintre el şi pîrît, dovedind că s-a produs evenimentul care a creat raportul între părţi, precum şi obligaţia pîrîtului de a stinge datoria, iar ultimul este obligat a dovedi faptele-obstacol ce au împiedicat crearea raportului juridic.

Materialele cauzei demonstrează că reclamantul şi-a onorat integral obligaţiile, fapt ce se confirmă prin conținutul actului de verificare anexat la dosar. Însă, din actele cauzei rezultă că,

pârâtul nu şi-a onorat integral obligațiile ce vizează modul de plată, acumulând o restanță de plată faţă de reclamant.

Reclamantul a prezentat instanţei probe justificative, care confirmă faptul neexecutării obligațiunilor de către pârât, însă pârâtul la momentul examinării cauzei în fond nu a prezentat instanței dovezile necesare ce ar certifica faptul stingerii sumei contestate şi nici nu a argumentat refuzul de a achita plata solicitată.

Ținând cont de faptul că la momentul examinării cauzei lipsesc dovezi de achitare de către pârât a datoriei debitoriale în mărime de 1 478 000 lei, instanța ajunge la concluzia că suma dată urmează a fi încasată din contul pârâtului.

Cu referire la pretenția privind compensarea cheltuielilor de judecată, de reţinut sunt prevederile art.82 Cod de procedură civilă care stipulează că cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat.

Conform art. 94 alin. (1)-(2) din același act legislativ, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. În cazul mai multor reclamanţi sau pîrîţi, aceştia sînt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sînt responsabili de cheltuielile lui.

Corespunzător, în situația în care a fost admisă acțiunea, iar la depunerea cererii a fost achitată taxa de stat în mărime de 45 249,97 lei fapt confirmat prin ordinul de încasare a numerarului nr. ***** din 19.01.2024 anexat la materiale cauzei (f.d 2-3), instanța de judecată consideră justificat și temeinic încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli privind achitarea taxei de stat în mărime de 45 249,97 lei.

6. În conformitate cu prevederile art. art. 238-241, 267 CPC al RM, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Transagro VC” către SRL „Casandi” privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la SRL „Casandi”, IDNO 1002600026357, în beneficiul lui SRL „Transagro VC”, IDNO 1011600017276, sumele după cum urmează:

- datoria restantă în sumă de 1 478 000 (unu milion patru sute șaptezeci și opt mii) lei;
- cheltuieli de judecată suportate în calitate de taxă de stat, în sumă de 45 249,29 (patruzeci și cinci mii două sute patruzeci și nouă,29) lei.

Hotărîrea cu drept de apel în Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei
Judecătorul Eugeniu Beșelea